

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 557/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária Prachová & Pobijak, s. r. o., Pribinova 20, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B3-6T/103/2020 (pôvodne Okresného súdu Bratislava III) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. B3-6T/103/2020 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestskému súdu Bratislava I **prikazuje**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. B3-6T/103/2020 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadostučinenie v sume **500 eur**, ktoré **je** mu Mestský súd Bratislava I **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Mestský súd Bratislava I **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **949,17 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Obsah ústavnej sťažnosti a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 19. augusta 2025 domáhal vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B3-6T/103/2020. Sťažovateľ tiež žiadal, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadostučinenie v sume 10 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.
2. Z obsahu sťažovateľom podanej ústavnej sťažnosti vyplynulo, že je v napadnutom konaní trestne stíhaný pre trestný čin podvodu formou spolupáchateľstva. Sťažovateľovi bolo vznesené obvinenie ešte 29. marca 2018 a 16. septembra 2020 podala okresná prokuratúra na obvinených obžalobu. Sťažovateľ zdôraznil, že väčšina nariadených pojednávani sa ani neuskutočnila a boli odročené. Naposledy 10. júna 2025 opätovne z dôvodu neprítomnosti svedkov, pričom nový termín pojednávania bol určený až na 4. november 2025. Zo všetkých nariadených pojednávani sa mali uskutočniť iba tri, ostatné sa neuskutočnili prevažne z dôvodu neprítomnosti svedkov. Dĺžka napadnutého konania od podania obžaloby do podania ústavnej sťažnosti dosahuje takmer 5 rokov.
3. Podľa sťažovateľa napadnuté konanie už trvá neúmerne dlho, a to najmä s ohľadom na neefektívny spôsob nariaďovania pojednávani zo strany konajúceho súdu. Poukázal na kritériá stanovené judikatúrou ústavného súdu vo vzťahu k prietahom a konštatoval, že ani zložitejší spor nesmie trvať neprimeranú dobu. Zodpovednosť za dĺžku konania preto padá iba na konajúci súd.
4. Uplatnené finančné zadostučinenie v sume 10 000 eur sťažovateľ žiadnym spôsobom neodôvodnil a ani neokomentoval.

II.

Procesný postup ústavného súdu

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. I. ÚS 557/2025-10 z 25. septembra 2025 ju podľa § 56 ods. 1 a 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.
6. Následne výzvou z 29. septembra 2025 ústavný súd vyzval predsedu mestského súdu, aby sa vyjadril k opodstatnenosti ústavnej sťažnosti. Predseda mestského súdu v podaní doručenom ústavnému súdu 7. októbra 2025 zhrnul stručnú chronológiu nariadených termínov pojednávani, pričom väčšina z nich sa neuskutočnila z rôznych dôvodov (na strane obžalovaných, na strane súdu, z dôvodu pandémie, resp. zmeny súdnej mapy). Uskutočnili sa pojednávania 31. marca 2022, 17. októbra 2023 a 10. decembra 2024. Na poslednom pojednávani 4. novembra 2025 mal byť vypočutý svedok z Poľska formou videokonferencie. Predseda mestského súdu teda konštatoval, že mestský súd v napadnutom konaní postupoval riadne a dĺžka konania bola spôsobená pandemickými opatreniami, realizáciou novej súdnej mapy, nemožnosťou zabezpečenia prítomnosti

svedkov na hlavnom pojednávaní a taktiež samotným sťažovateľom. Konečné rozhodnutie pritom nechal na zvážení ústavného súdu a v prípade vyslovenia porušenia označeného práva žiadal, aby ústavný súd sťažovateľovi nepriznal finančné zadost'učinenie.

7. V informačnej kancelárii mestského súdu si ústavný súd 20. novembra 2025 overil, že posledné pojednávanie, na ktoré odkázal predseda mestského súdu vo svojom vyjadrení (4. novembra 2025), bolo odročené na 10. február 2026, a teda napadnuté konanie stále pokračuje.

8. Ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s podaniami účastníkov, dospel k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno v tomto prípade očakávať ďalšie objasnenie veci.

III. Vyjadrenie mestského súdu

9. Mestský súd vo svojom vyjadrení sp. zn. 1SprV/191/2025 zo 6. októbra 2025 k ústavnej sťažnosti uviedol, že po podaní obžaloby 16. septembra 2020 nariadil termín hlavného pojednávania na 22. apríl 2021, ktorý sa však neuskutočnil z dôvodu na strane sťažovateľa, keďže tento sa z hlavného pojednávania ospravedlnil z dôvodu, že sa 18. apríla 2021 dozvedel, že jeho známy, s ktorým bol počas víkendu bezprostredne v kontakte, bol pozitívne testovaný na ochorenie COVID-19. Súd vo veci nariadil termín hlavného pojednávania na 16. september 2021, ktorý bol opätovne odročený, tentokrát z dôvodu prekážky na strane súdu, pričom ihneď nariadil nový termín hlavného pojednávania na 16. december 2021, ktorý bol zrušený z dôvodu opatrení súvisiacich s pandémiou ochorenia COVID-19. Následne sa uskutočnil termín hlavného pojednávania 31. marca 2022. Ďalší termín hlavného pojednávania nariadený na 19. január 2023 bol odročený na 4. máj 2023 z dôvodu, že sa nedostavili svedkovia, avšak ani 4. mája 2023 sa hlavné pojednávanie neuskutočnilo z dôvodu realizácie novej súdnej mapy a s tým súvisiaceho sťahovania súdnych oddelení. Následne bol termín hlavného pojednávania nariadený na 17. október 2023, na ktorom sa vykonalo dokazovanie, avšak svedkovia sa opäť zo zdravotných dôvodov nedostavili. Následne sa na termín hlavného pojednávania 5. marca 2024 nedostavil spoluobvinený z dôvodu práceneschopnosti, čo doložil aj lekárskymi správami. Termín hlavného pojednávania 10. septembra 2024 sa neuskutočnil z dôvodu neprítomnosti svedkov a bol nariadený nový termín hlavného pojednávania na 10. december 2024, kde bol vypočutý svedok. Termín hlavného pojednávania nariadený na 22. november 2024 musel byť odročený z dôvodu ospravedlnenia obhajcu obžalovaného ■■■■■ JUDr. Vačoka, ktorý sa termínu nemohol zúčastniť z dôvodu nástupu do nemocnice. Keďže obžalovaný ■■■■■ ani jeho obhajca JUDr. Vačok sa nedostavili ani na termín hlavného pojednávania 25. februára 2025, tento bol opätovne odročený. Následne sa na termín hlavného pojednávania nariadeného na 10. jún 2025 nedostavil svedok, ktorého vypočutie žiadali tak obvinení, ako i prokuratúra. Súčasne bol nariadený nový termín hlavného pojednávania na 4. november 2025 s tým, že sťažovateľ žiada v konaní vypočúť svedka, ktorý je z Poľskej republiky a nevie sa dostať na konanie pred tunajším súdom, preto súd vykonal prostredníctvom európskeho vyšetrovacieho príkazu žiadosť o videokonferenciu. Predseda s poukazom na uvedené skonštatoval, že mestský súd v konaní vedenom pod sp. zn. B3-6T/103/2020 kontinuálne koná a dĺžka konania bola spôsobená jednak pandemickými opatreniami súvisiacimi s ochorením COVID-19, realizáciou novej súdnej mapy, nemožnosťou zabezpečenia prítomnosti svedkov na hlavnom pojednávaní a taktiež samotným sťažovateľom.

10. Ústavný súd nepovažoval za účelné vyzývať sťažovateľa na podanie repliky k vyjadreniam súdu uvedeného v záhlaví tohto rozhodnutia, keďže ich obsah nevedol k pochybnostiam o potrebe vyhovieť ústavnej sťažnosti v jej esenciálnej podstate (porušenie označených práv).

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

11. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom mestského súdu a jeho predchodcu v konaní vedenom pod sp. zn. B3-6T/103/2020 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

12. Pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

13. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom tohto základného práva je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba čakajúca na rozhodnutie všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Ústavný súd zároveň zdôraznil, že z hľadiska hodnotenia povahy veci sa oprel o všeobecnú zásadu uznávanú aj v judikatúre ESLP, podľa ktorej sa primeraná lehota na konanie v trestných veciach v dôsledku mimoriadne citeľného zásahu do sféry osobných práv a slobôd, ktorý je s priebehom trestného procesu spojený, musí posudzovať prísnejšie (II. ÚS 32/03).

14. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

15. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, táto je pri trestnom čine podvodu determinovaná najmä konkrétnymi okolnosťami prípadu. V predmetnej veci je obžalovaným nielen sťažovateľ, ale aj [REDACTED]. Ide teda o dvoch obžalovaných, čo môže mierne zvyšovať faktickú zložitosť veci (najmä pri zabezpečovaní prítomnosti oboch obžalovaných). V každom prípade z vyjadrenia predsedu mestského súdu je zjavné, že potenciálna skutková zložitosť veci nebola vôbec dôvodom dĺžky napadnutého konania.

16. Správanie účastníkov konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prieťahom. Predseda mestského súdu síce tvrdil, že dĺžka napadnutého konania bola čiastočne spôsobená aj samotným sťažovateľom, ale ústavný súd sa s týmto tvrdením nestotožnil. Z jeho vyjadrenia je totiž zrejmé, že zo všetkých odročených pojednávaní bolo z dôvodov na strane sťažovateľa odročené iba jediné (22. apríla 2021, a to z dôvodu, že 18. apríla 2021 sa mal sťažovateľ dozvedieť, že bol v bezprostrednom kontakte s osobou pozitívne testovanou na COVID-19, pozn.). Jeden odročený termín z dôvodov na strane sťažovateľa v rámci 5-ročného napadnutého konania podľa ústavného súdu neodôvodňuje záver, že sťažovateľ prispel k dĺžke napadnutého konania. Aj s ohľadom na okolnosť, že v priebehu ďalšieho konania bolo odročených spolu deväť termínov (16. septembra 2021, 16. decembra 2021, 19. januára 2023, 4. mája 2023, 5. marca 2024, 10. septembra 2024, 22. novembra 2024, 25. februára 2025 a 10. júna 2025) bez zavinenia sťažovateľa. Viaceré boli síce odročené z dôvodov na strane jeho spoluobvineného, ale tieto nemožno v tomto smere vyčítať sťažovateľovi.

17. Čo sa týka správania sťažovateľa (všeobecne), je ale pre objektivitu potrebné konštatovať, že počas doterajšieho trvania konania postup okresného súdu (v aktuálnom štádiu) neurgoval ani prostredníctvom sťažnosti podľa § 55 ods. 3 Trestného poriadku. Sťažovateľ tak evidentne nepostupoval v súlade so zásadou „*vigilantibus iura scripta sunt*“ [t. j. „práva patria len bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým)“, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, ktorá vyžaduje, aby aj obžalovaný sledoval svoje subjektívne práva a robil také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozovaniu a poškodzovaniu]. Mal dostatočný časový priestor domáhať sa ochrany svojich práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru oveľa skôr a pokiaľ na osud konania „pozabudol“, nemožno považovať orgány činné v trestnom konaní za jediný subjekt, ktorý nesie za vzniknutú situáciu výlučnú zodpovednosť (m. m. I. ÚS 136/2025). S poukazom na už uvedené a na znenie § 55 ods. 3 Trestného poriadku ústavný súd pri materiálnom prístupe k ochrane ústavnosti a teleologickom výklade daného ustanovenia považuje toto za aplikovateľné nielen pri absolútnej nečinnosti súdu, ale aj v prípadoch dlhších období jeho nečinnosti. Aj keď sa z prísne gramatického výkladu § 55 ods. 3 Trestného poriadku javí, že by malo ísť o úplnú nečinnosť, pod takúto nečinnosť je nutné podradiť aj stav, keď súd sporadicky nariadi pojednávanie, avšak s dlhými časovými odstupmi nečinnosti. Na konštatovanie o riadnej činnosti súdu preto nepostačuje, ak vo veci uskutoční ojedinelý úkon (pojednávanie), avšak v ostatnom období je v zásade nečinný (I. ÚS 496/2023). Zároveň je však potrebné zdôrazniť aj to, že vzhľadom na okolnosti tej-ktorej prejednávanej veci nie je vždy namieste striktné vyžadovanie uplatnenia, resp. podania sťažnosti v zmysle § 55 ods. 3 Trestného poriadku pred podaním ústavnej sťažnosti (ako to bolo v tomto prípade), čo však neznamená, že sťažovateľ nečinne očakáva dosiahnutie svojho výsledku výlučne od konajúcich orgánov.

18. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k zbytočným prieťahom, bol postup samotného mestského súdu v napadnutom konaní, resp. jeho predchodcu. Celková dĺžka napadnutého konania pritom už presiahla 5 rokov, pričom nebolo vydané ani neprávoplatné meritórne rozhodnutie. Ústavný súd musel konštatovať neefektívny postup prvostupňového súdu s poukazom na okolnosť, že väčšina nariadených pojednávaní sa vôbec neuskutočnila. Navyše neefektivitu indikujú aj pomerne dlhé časové obdobia medzi jednotlivými termínmi pojednávaní (napr. 31. marca 2022 a 19. januára 2023 alebo 17. októbra 2023

a 5. marca 2024, či 5. marca 2024 a 10. septembra 2024). Prvostupňový súd taktiež mal opakovane zjavné problémy zabezpečiť účasť predvolaných svedkov na pojednávaní. Tieto okolnosti teda celkom zjavne indikujú porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zo strany prvostupňového súdu.

19. Hoci predseda mestského súdu odkázal aj na objektívne okolnosti predlžujúce dĺžku napadnutého konania (pandémia alebo zmena súdnej mapy), vo vzťahu k týmto okolnostiam ústavný súd opakuje, že akékoľvek systémové nedostatky, resp. preťaženia v oblasti výkonu spravodlivosti nemožno pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru oslabiť poukázaním na personálne kapacity príslušných súdov (m. m. IV. ÚS 76/07, I. ÚS 294/2016, III. ÚS 583/2016).

20. Ústavný súd preto musel konštatovať porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov a práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B3-6T/103/2020 (bod 1 výroku tohto nálezu).

V.

Príkaz konať a primerané finančné zadosťučinenie

21. V záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd prikázal mestskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať v predmetnej veci bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

22. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

23. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

24. Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESJP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Zároveň sa ústavný súd riadil úvahou, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je zmiernenie ujmy pocitovanej z dôvodu porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou.

25. Sťažovateľ si uplatnil finančné zadosťučinenie v sume 10 000 eur. Ústavný súd ale považoval túto sumu za neprimeranú a priznal mu finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur (bod 3 výroku tohto nálezu). Pri určení výšky tohto zadosťučinenia zohľadnil ústavný súd svoju stabilnú judikatúru (napr. IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 63/2020, IV. ÚS 109/2020, IV. ÚS 287/2020, IV. ÚS 313/2020) a prihliadol aj na okolnosť, že sťažovateľ vôbec žiadnym dôvodom neodôvodnil potrebu jeho priznania, resp. satisfakčný charakter priznaných trov právneho zastúpenia. V prevyšujúcej časti

ústavnej sťažnosti týkajúcej sa finančného zadost'učinenia teda ústavný súd nevyhovел (bod 5 výroku tohto nálezu).

VI. Trovy konania

26. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) trovy konania v celkovej sume 949,17 eur (bod 4 výroku tohto nálezu).

27. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to za dva úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2025 v sume 371 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky) a tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2025 v sume 14,84 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Súčasťou výslednej sumy je aj daň z pridanej hodnoty, keďže právny zástupca sťažovateľa je platiteľom dane z pridanej hodnoty.

28. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu